Dosarul nr. 4-56/24; PIGD: 4-24046972-24-4-29042024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 iulie 2024 or. *****

Judecătoria ***** (sediul central)
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Ţurcan Romina
Grefierul: Platon Anton
Cu participarea:
Victimei - *****
Persoanei atrase la răspundere - *****
Avocatului – Ciubotaru Aliona

a judecat în şedinţă de judecată publică cauza contravenţională cu privire la învinuirea lui *****, *născută la ******, IDNP: *****, domiciliată în s. *****, r. *****, studii medii, lucrează în calitate de asistent medical în cadrul ***** Spitalul Raional *****, căsătorită, fără antecedente penale, posedă limba de stat, cetăţeancă a Republicii Moldova,* în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] Cod contravenţional, instanţa, -

A C O N S T A T A T :

1. <u>Circumstanţele constatate în judecarea cauzei:</u>

*****, la data de 14 aprilie 2024, ora 16:50 minute, aflându-se în s. *****, r. *****, în timpul unui conflict l-a agresat pe fostul său ginere, cet. *****, cauzându-i excoriaţii şi echimoze la nivelul cutiei toracice care se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

În cadrul şedinţei de judecată, **victima** ***** a relatat că *****, fosta lui soacră, a avut un conflict cu el pe 14 aprilie 2024. În acea zi, *****urma să aducă copilul, *****, înapoi la fosta sa soţie, conform graficului stabilit. Fosta soţie i-a cerut să aducă copilul în faţa primăriei din s. *****. După ce a predat copilul, fosta soţie şi copilul s-au deplasat la un teren de joacă. La faţa locului era prezentă şi *****. Aceasta a început să-l înjure, acuzându-l că a cerut informaţii de la autoritatea tutelară despre starea copilului, care fusese recent bolnav. Pentru a evita un conflict, s-a îndepărtat, însă ***** l-a agresat verbal şi fizic, apucându-l în regiunea toracică şi încercând să-i smulgă telefonul. A sunat la 112, dar până la sosirea poliţiei, ***** şi fosta lui soţie au plecat cu copilul. A afirmat că ***** a încercat să influenţeze medicii la spitalul unde lucra, pentru a nu fi tratat corespunzător de către lucrătorii medicali. El a cerut despăgubiri de 2.700 lei pentru patru zile de muncă pierdute şi 202,97 lei pentru înregistrarea a trei CD-uri. De asemenea, a negat că ar fi numit-o pe ***** alcoolică şi narcomană.

În declaraţiile suplimentare, a menţionat că deţine probe fotografice referitoare la vătămările corporale suferite de copil şi a afirmat că, pe perioada căsătoriei cu fosta soţie, ***** a avut un comportament agresiv. El consideră că ***** prezintă un pericol pentru copilul lor, care locuieşte cu ea şi a observat că copilul are probleme psihologice, manifestate prin retragere şi somn neliniştit.

*******, persoana atrasă la răspundere,** a explicat instanţei că ***** este fostul ei ginere şi a fost căsătorit cu fiica ei, **********, timp de un an. Relaţiile dintre ei sunt reci în prezent. Cu aproximativ două zile înainte de incidentul din 14 aprilie 2024, ***** şi fiica ei s-au certat în cabinetul medicului de familie din cauza sănătăţii nepotului *****, care era răcit. Fiica i-a relatat aceste evenimente şi tot ce a vorbit acolo *****, astfel încât ea a decis să discute cu ***** pe 14 aprilie. În acea zi, după ce ***** a predat copilul, i-a reproşat că i-a acuzat familia de alcoolism şi consum de droguri, în ciuda faptului că ea l-a ajutat financiar şi a contribuit la investiţii în apartamentul tatălui său. Ea a prezentat certificate care atestă că nu consumă alcool sau alte substanţe, susţinând că acuzaţiile fostului ginere nu au fost confirmate de verificările comisiei multidisciplinare. A afirmat că intenţia ei era să discute paşnic cu *****, dar acesta a refuzat să o asculte şi a început să o filmeze.

Ea a recunoscut că l-a apucat de mâna stângă pentru a-l face să o asculte şi a încercat să-i împiedice filmarea, dar a negat că l-ar fi agresat fizic. Când ***** a sunat la 112, ea a afirmat că va aştepta sosirea poliţiei. După care a menţionat că ***** a încercat să ia copilul, dar fiica sa i-a spus că este trecut de ora 17:00 şi că trebuie să lase copilul. Văzând că poliţia nu soseşte, ea, fiica ei şi copilul au plecat spre poliţie pentru a depune o plângere. Pe drum s-au întâlnit cu echipajul de poliţie şi s-au întors la locul conflictului.

A declarat că nu ea a cauzat zgârieturile pe care ***** le-a arătat poliţiei şi că a fost şocată de acuzaţiile acestuia. Ea a afirmat că ***** a susţinut în faţa poliţiei că ea şi fiica sa intenţionau să-l agreseze. A mai spus că, după ce au plecat spre IP *****, a durat aproximativ 10 minute până au revenit la locul incidentului, timp în care ***** ar fi putut să-şi producă singur leziunile. Ea a negat că l-ar fi urmărit pe ***** la spital şi nu-şi aminteşte unde se afla la ora 20:00 pe 14 aprilie 2024, dar a recunoscut că ar fi putut fi la spital în legătură cu atribuţiile de serviciu.

În şedinţa de judecată, **apărătorul Ciubotaru Aliona**, în interesul persoanei atrase la răspundere, *****, a prezentat o referinţă prin care a contestat temeinicia şi justificarea acuzaţiilor aduse de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 171033 din 24 aprilie 2024. Apărătorul a argumentat pe larg componenţa contravenţiei incriminate conform art. 78^1 din Codul contravenţional şi, referindu-se la elementul laturii obiective, a explicat că agentul constatator şi-a bazat acuzaţiile pe Raportul de expertiză judiciară nr. 202402P0893 din 15 aprilie 2024. Conform acestui raport, la examinarea medico-legală a persoanei numite ***** s-au constatat excoriaţii şi echimoze la nivelul cutiei toracice, cauzate de acţiunea unui obiect contondent dur prin lovire/fricţiune, posibil în circumstanţele indicate, şi care au determinat o dereglare a sănătăţii pentru o perioadă de maxim şase zile,

calificându-se astfel drept vătămare corporală neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Leziunile au fost localizate în regiuni anatomice accesibile pentru mâna proprie.

Avocatul a susţinut că este imposibil de stabilit sursa acestor leziuni şi, prin urmare, legătura de cauzalitate dintre urmările prejudiciabile şi fapta constatată de agentul constatator, deoarece în materialele cauzei nu există nicio probă care să confirme că leziunile corporale au fost provocate intenţionat de făptuitor. De asemenea, agentul constatator nu a prezentat nicio probă pentru a susţine acuzaţiile de acţiuni violente ale făptuitorului asupra victimei şi nu a examinat cauza din perspectiva autoapărării, neinvestigând scopul acţiunilor făptuitorului, care ar putea fi interpretate drept autoapărare sau apărarea altor persoane şi, astfel, nu pot fi considerate acţiuni violente.

În concluzie, avocatul a susţinut că lipseşte latura obiectivă a componenţei contravenţionale incriminate conform art. 78^1 din Codul contravenţional. De asemenea, a indicat că agentul constatator a eşuat în administrarea probelor, deoarece, în afară de rapoartele de constatare medico-legală, care nu sunt susţinute de alte dovezi, în materialele cauzei nu există nicio probă care să răstoarne prezumţia de nevinovăţie a cet. *****. Invocând principiul "in dubio pro reo" şi prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, avocatul a cerut încetarea procesului contravenţional pornit împotriva cet. *****, pe motivul lipsei faptului contravenţiei.

Ulterior, în cadrul procesului judiciar, apărătorul a formulat "Concluzii scrise" în care, pe lângă argumentele anterioare, a invocat motive de nulitate ale procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 171033 din 24 aprilie 2024. Avocatul a subliniat că agentul constatator, deşi a identificat victima, nu a descris fapta şi încadrarea juridică a acesteia, precum şi norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei. De asemenea, a menţionat că procesul-verbal nu este semnat de victimă.

La şedinţa de judecată, **agentul constatator** *****nu s-a prezentat. Cu toate acestea, prin cererea depusă la data de 1 iulie 2024, aceasta a solicitat ca examinarea cauzei contravenţionale să aibă loc în lipsa sa (f.d.75). Astfel, consultând opiniile celorlalţi participanţi prezenţi la proces, instanţa a dispus examinarea cauzei contravenţionale în absenţa agentului constatator.

2. <u>Probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a unor probe:</u>

Audiind opiniile participanţilor la proces, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată conchide că, vinovăţia cet. ***** este dovedită pe deplin, fiind corect imputată încadrarea juridică a acţiunilor conform de art. 78^1 din Codul contravenţional, după indicii: *„maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale”,* reieşind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 458 din Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa

circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Cu întâietate, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa remarcă faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 171033, în baza art. 78[1] Cod contravenţional, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de poliţie ***** – Alina Bucaţel, corespunde după formă şi conţinut rigorilor instituite de art.443 din Codul contravenţional, iar elemente sau împrejurări care ar condiţiona declararea nulităţii acestui proces-verbal, instanţa de judecată nu a constatat.

Instanţa de judecată reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 171033 conţine fapta contravenţională, locul, dar şi încadrarea juridică a acestei fapte.

În raport cu alegaţiile apărătorului făptuitoarei privind pretinse vicii de legalitate ale procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată reiterează că nu a identificat la speţă abateri specificate la prevederile art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, care ar fi în măsură să atragă nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenţie.

În acest sens, instanţa de judecată reţine că nu a putut fi reţinută afirmaţia apărătorului făptuitoarei precum că *lipsa semnăturii victimei* în procesul verbal contravenţional ar determina nulitatea actului enunţat.

Pentru a decide astfel, instanţa a luat în calcul faptul că un astfel de incident nu este specificat la art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, iar pe de altă parte, materialele cauzei denotă că lipsa semnăturii lui ***** nu a fost în măsură să afecteze în careva mod drepturile victimei sau drepturile altei părţi la proces, sau un careva interes public deosebit.

Lipsa semnăturii victimei nu invalidează veridicitatea evenimentelor descrise, iar descrierea faptelor poate fi completată prin alte probe, ceea ce s-a întâmplat în acest caz.

Prin urmare, acest incident nu este în măsură să afecteze valabilitatea procesului verbal contravenţional şi echitatea procesului în ansamblu.

Totodată, instanţa de judecată reţine că în speţă, materialele cauzei permit stabilirea şi reţinerea cu claritate a tuturor faptelor la care se face referire în procesul verbal contravenţional.

În astfel de condiţii, dreptul acuzatei *****, garantat de art. 6.1 CEDO a fost respectat, ultima înţelegând ce i se incriminează şi având încă o cale de atac în care poate contesta aceste constatări, în cazul în care nu este de acord cu ele.

Concluzionând, instanţa conchide că în speţă **nu există circumstanţe în măsură să afecteze în mod esenţial fondul cauzei şi implicit să determine nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie** potrivit art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional.

Cu referire la fondul învinuirii imputate şi reţinute în sarcina făptuitoarei *****, instanţa de judecată determină că, în cadrul şedinţei de judecată s-a dovedit fără echivoc faptul că cet. ***** a săvârşit contravenţia prevăzută de art. 78[1] din Codul contravenţional.

Astfel, vinovăţia numitei este susţinută prin conţinutul probatoriului administrat de agentul constatator, şi anume:

- informaţia cu privire la recepţionarea informaţiei telefonice despre comiterea unei fapte ilicite, nr. 1512 din 14.04.2024 (f.d.6);

*- cererea semnată de ***** la data de 14.04.2024, prin care solicită intervenţia organelor de poliţie în raport cu cet. ********** şi *****, care la data de 14.04.2024 l-ar fi agresat fizic şi verbal (f.d.8);*

*- procesul-verbal de audiere a victimei ***** din 14.04.2024, în care expune circumstanţe faptice similare celor relatate în şedinţa de judecată (f.d.9);*

*- ordonanţa din 14.04.2024 privind dispunerea expertizei medico-legale în privinţa lui ***** (f.d.10);*

*- procesul-verbal de audiere a persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional *****, din 16.04.2024, în care ultima neagă că l-ar fi agresat fizic pe *****, totodată menţionând că relaţiile dintre ea şi victima ***** sunt ostile (f.d.11);*

*- ordonanţa de ridicare din 16.04.2024, prin care au fost ridicate înregistrările audio din telefonul mobil de model "Iphone" ce îi aparţine cet. *****; purtătorul de informaţii de tip DVD-R pe care au fost fixate înregistrările audio ridicate anterior (f.d.12-13);*

*- fişa de sesizare a cazului suspect de violenţă, neglijare, exploatare şi trafic al copilului, nr. 42 din 16.04.2024, prin care ***** reclamă pretinse acţiuni de violenţă psihologică şi emoţională din partea lui ***** (f.d.19);*

*- Raportul de expertiză judiciară nr. 202402P0893 din 15.04.2024, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a persoanei şi a documentelor medicale prezentate pe numele cet. *****, anul naşterii 1998, s-a constatat: excoriaţii şi echimoze la nivelul cutiei toracice, care au fost cauzate în rezultatul acţiunii traumate a unui obiect contondent dur prin lovire/ fricţiune, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, care au condiţionat o dereglare a sănătăţii nu mai mult de 6 zile, şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii. De stabilit cu certitudine câte lovituri au fost aplicate persoanei examinate medico-legal nu este posibil. Cauzarea leziunilor corporale constatate la căderea corpului din poziţie ortostatică, se exclude. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale constatate, sunt accesibil pentru mâna proprie (f.d.23-24);*

*- procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 171033 din 24.04.2024, întocmit în privinţa cet. ***** pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 78^1 Cod contravenţional (f.d.25).*

La materialele cauzei se mai regăseşte *procedura contravenţională conexă* celei sus-descrise, pornite în temeiul informaţiei nr. 1642 din 24.04.2024, parvenite la Serviciul de Gardă al IP *****, potrivit căreia, la data de 14.04.2024 cet. *****, aflându-se în stradă în s. *****, r. *****, a fost numit cu cuvinte injurioase de către fosta sa soacră *****. Astfel, prin raportul datat cu 25.04.2024, procedura în cauză a fost conexată la procedura contravenţională iniţiată în privinţa cet. ***** pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 78^1 Cod contravenţional (f.d.26-30).

Printre probatoriul existent la dosar se regăsesc, şi au fost cercetate inclusiv:

*- cererea depusă de ***** la data de 24.04.2024 prin care deplânge faptul că ***** la data de 14.04.2024 l-a numit cu cuvinte injurioase (f.d.28);*

*- o explicaţie datată cu 24.04.2024, a lui *****, pe marginea aceloraşi fapte prejudiciabile din 14.04.2024, deplânse anterior (f.d.19);*

*- copia interpelării din 24.04.2024, prin care agentul constatator a solicitat de la administraţia Primăriei s. *****, r. *****, eliberarea informaţiei înregistrate de camerele de supraveghere video instalate în preajma casei de cultură şi a primăriei în apropriere de terenul de joacă din s. *****, r. ***** de la data de 14.04.2024, orele 16:00 - 17:00 (f.d.30);*

*- un purtător de informaţii de tip CD, sigilat într-un plic care conţine înregistrările video eliberate de primăria s. *****, r. ***** (f.d.31);*

*- decizia din 25.04.2024 adoptată de OSS al IP *****, inspector principal Bucaţel Alina, prin care a dispus încetarea procesului contravenţional în privinţa cet. ********** pe faptul pretinselor acţiuni de injurie şi agresiune faţă de fostul soţ *****, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, pe motivul lipsei faptului contravenţiei; totodată a dispus remiterea procesului contravenţional pornit în privinţa cet. ***** în temeiul art. 78[1] Cod contravenţional, în adresa Judecătoriei *****, spre examinare conform competenţei (f.d.32).*

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite din probatoriul cercetat supra, la circumstanţele de drept aplicabile speţei, instanţa de judecată conchide că, cet. ***** corect şi întemeiat a fost identificată ca persoana care a comis contravenţia prevăzută de art. 78[1] din Codul contravenţional, şi anume, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei – *fostul ginere* *****, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale, din care cauză procesul-verbal cu privire la contravenţie nu poate fi pus în discuţie.

Normele de drept contravenţional reprezintă nişte reguli de comportament stabilite de stat, care reglementează relaţiile sociale din domeniul combaterii acţiunilor cu caracter contravenţional.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Constituie contravenţie fapta, acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Contravenţia, ca orice faptă contrară ordinii de drept, constituie o manifestare a conduitei umane exteriorizată în cadrul social, adică o acţiune umană realizată sub controlul voinţei şi raţiunii, în condiţiile în care făptuitorul avea libertatea de a alege această conduită negativă în raport cu ordinea de drept.

În speţa deferită judecăţii instanţa apreciază că, există atât temeiul real al răspunderii contravenţionale, care este fapta ilicită cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea

săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale cu privire la convieţuirea în cadrul familiei ocrotite de Legea contravenţională.

Pentru acurateţea aprecierilor sale, *instanţa învederează ponderea probatorie a Raportului de expertiză judiciară nr. 202402P0893 din 15.04.2024*, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a persoanei şi a documentelor medicale prezentate pe numele cet. *****, anul naşterii 1998, s-a constatat: excoriaţii şi echimoze la nivelul cutiei toracice, care au fost cauzate în rezultatul acţiunii traumate a unui obiect contondent dur prin lovire/ fricţiune, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, care au condiţionat o dereglare a sănătăţii nu mai mult de 6 zile, şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii. De stabilit cu certitudine câte lovituri au fost aplicate persoanei examinate medico-legal nu este posibil. Cauzarea leziunilor corporale constatate la căderea corpului din poziţie ortostatică, se exclude. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale constatate, sunt accesibil pentru mâna proprie.

Instanţa de judecată apreciază că **informaţiile relevate de acest act derivă dintr-o probă admisibilă şi pertinentă**, iar prin urmare acestea pot şi trebuie să fie puse la baza prezentei hotărâri. Concomitent este de menţionat că, informaţiile relevate de raportul de expertiză enunţat, *concordă cu informaţiile relevate de celelalte probe din dosar, în special cu declaraţiile date de victima *****,* iar în ansamblu acestea demonstrează existenţa faptei prejudiciabile, exprimate prin acţiunile de agresiune fizică ale cet. ***** faţă de *****, care i-au cauzat vătămare corporală neînsemnată ultimului.

Adiţional se reţin şi depoziţiile contradictorii ale cet. *****, care la faza de documentare a cazului de către agentul constatator, nega în totalitate faptul că l-ar fi agresat fizic pe cet. *****, iar în cadrul şedinţei de judecată, în parte deja recunoştea că a exercitat careva acţiuni fizice în raport cu victima *****, şi anume: *„ea (*****) cu mâna sa l-a apucat de mâna lui (*****) stângă încercând să îi vorbească, (...). Când ea s-a pornit spre faţa casei de cultură din sat, el a venit din urmă şi a început să o filmeze. Nefiind de acord, ea a încercat să îl încurce de a o filma, (...), a avut intenţia de a-i da cu mâna peste telefon, fără a-l atinge pe el.”*

Tot aici, se reţin şi poziţiile duale exprimate de apărătorul făptuitoarei, din care iniţial se invocă lipsa faptului contravenţiei, lipsa probatoriului pertinent în acest sens, iar ulterior deja apărătorul făptuitoarei a invocat cu titlu de omisiune din partea agentului constatator faptul că acesta nu a examinat cauza sub aspect de *autoapărare*, fapt care suplimentar fortifică necesitatea aprecierii critice a poziţiilor adoptate de făptuitoare şi apărătorul ei.

La fel, deşi apărătorul susţine că raportul de expertiză judiciară nu poate stabili cu certitudine sursa leziunilor, acest argument nu exclude faptul că leziunile au fost provocate de *****. Raportul indică excoriaţii şi echimoze, iar circumstanţele în care s-au produs sunt în concordanţă cu declaraţiile lui *****. În absenţa unor dovezi concludente care să demonstreze auto-provocarea, se poate presupune că leziunile au fost cauzate de acţiunile lui *****.

Apărătorul a susţinut că nu există probe suficiente care să confirme că ***** a cauzat leziunile lui *****. Cu toate acestea, înregistrările video prezentate de ambele părţi şi analizate în şedinţa de judecată, mărturiile lui *****, precum şi declaraţiile proprii ale lui *****, care a

recunoscut că s-a întâlnit intenţionat cu ***** în acea zi, considerând că "era culmea," oferă suficiente dovezi ale comportamentului său agresiv. Aceste elemente, coroborate, sugerează că ***** a avut o atitudine ostilă şi a provocat leziunile în cauză, ceea ce contrazice afirmaţiile apărării privind lipsa probelor.

În considerarea circumstanţelor relevate mai sus, instanţa evidenţiază principiul contradictorialităţii care guvernează procesul contravenţional, astfel, potrivit art. 452 alin. (1) Cod contravenţional, *Cauza contravenţională se judecă de instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi* ***în contradictoriu***.

Subsecvent, instanţa a luat act şi de poziţia de apărare invocată de făptuitoare şi apărătorul acesteia, inclusiv ţine cont de conţinutul înscrisurilor prezentate: *o referinţă eliberată de ***** SR *****, din care urmează că ***** este caracterizată pozitiv la locul de muncă (f.d.69); referinţa eliberată de Primăria s. *****, r. *****, prin care rezultă că cet. ***** este caracterizată pozitiv la locul de trai (f.d.70); copia certificatului medical din 26.04.2024, din care urmează că cet. ***** nu se află la evidenţa medicului narcolog (f.d.71); certificatul eliberat de SP nr. 2 al IP Rîşcani, potrivit căruia cet. ***** se află la evidenţă ca scandalagiu familiar (f.d.72).*

Însă, caracteristicile menţionate nu sunt de natură să nege existenţa cazului de violenţă fizică care a avut loc la data de 14.04.2024, or chiar făptuitoarea, în pofida caracteristicilor sale pozitive, a menţionat că relaţiile sale cu fostul ginere sunt ostile şi nici nu a negat faptul că la data şi intervalul temporal indicat în procesul-verbal cu privire la contravenţie, între ea şi fostul ginere a avut loc un conflict.

Aşadar, luând în calcul stabilirea elementelor respective: *existenţa faptei; existenţa rezultatului prejudiciabil, şi existenţa legăturii de cauzalitate dintre acestea* - instanţa de judecată consideră că în speţă sunt întrunite toate elementele şi semnele constitutive obligatorii ale laturii obiective a contravenţiei stabilite de art. 78^1 CC.

În acest sens, instanţa de judecată reţine că în prezenta hotărâre au fost enunţate şi analizate probele în temeiul cărora instanţa de judecată a apreciat că fapta contravenţională există şi că aceasta a fost comisă anume de *****.

Pentru elocvenţa aprecierilor, instanţa consemnează că art. 78^1 Cod contravenţional, incriminează violenţa în familie, adică maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

Fapta respectivă este sancţionată cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 7 la 15 zile.

Obiectul juridic principal al contravenţiei prevăzute de art.78^1 din Codul contravenţional, îl reprezintă relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Relaţiile sociale respective au fost afectate prin conduita admisă de către *****.

Obiectul material al contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul contravenţional, îl constituie corpul persoanei, şi anume corpul victimei *****.

Latura obiectivă a contravenţiei prevăzute de art. 78[1] Cod contravenţional, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acţiuni violente realizate de un membru al familiei în raport cu alt membru al familiei; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrităţii corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Potrivit art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr.45 din 01.03.2007, prin violenţă în familie se înţelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Norma menţionată defineşte violenţa fizică ca *vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire*, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, *în orice formă şi de orice intensitate*, prin otrăvire, intoxicare, *alte acţiuni cu efect similar*.

Instanţa de judecată reiterează că informaţiile relevate de probele din dosar denotă că ***** este membru de familie al persoanei acuzate contravenţional, în sensul dat acestei noţiuni de art. 133[1] lit. b) CP şi art. 3 alin. (2) lit. b) din Legea RM nr. 45 din 01-03-2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie. Ori, potrivit normelor enunţate, prin membru de familie se înţelege *în condiţii de locuire separată*: persoanele aflate în căsătorie, *în divorţ,* sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, *rudele, afinii lor,* soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii.

În temeiul art. 3 al Legii menţionate, subiecţi ai violenţei în familie sunt: agresorul şi victima. Aceştia pot fi, în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii, iar în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Prin urmare, raportând prevederile legale enunţate la caz, instanţa de judecată constată cu certitudine că victima ***** şi agresoarea ***** sunt membri de familie.

La caz, se mai reţine că prin prisma prevederilor art.78[1] din Codul contravenţional, violenţa fizică urmează să provoace vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

În conformitate cu prevederile art. 2 din Regulamentul Ministerului Sănătăţii de apreciere medico-legală a gravităţii vătămărilor corporale din 27.06.2003, prin vătămare corporală se înţelege prejudiciul cauzat sănătăţii prin dereglarea integrităţii anatomice a organelor şi ţesuturilor sau a funcţiilor acestora, provocate de acţiunea diferiţilor agenţi externi: mecanici, fizici, chimici, biologici, psihici.

Art. 2 din acelaşi Regulament enunţă că expertiza medico-legală a gravităţii leziunii corporale se efectuează numai în baza ordonanţei în scris emisă de către ofiţerul de urmărire penală, a procurorului sau hotărârii instanţei judecătoreşti, iar art.6 indică că în cazul efectuării

expertizei medico-legale a gravităţii vătămării corporale se întocmeşte „Raport de expertiză medico-legală”, iar în caz de examinare medico-legală la solicitarea organelor de drept sau la cererea persoanei vătămate – „Raport de examinare medico-legală”.

Potrivit art. 21 din Regulamentul Ministerului Sănătăţii de apreciere medico-legală a gravităţii vătămărilor corporale din 27.06.2003, aprecierea gradului de gravitate al vătămării corporale se efectuează în baza criteriilor stabilite pentru fiecare grad de gravitate.

Conform art. 74 a aceluiaşi Regulament, din vătămări neînsemnate fac parte leziunile ce nu generează o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanentă de muncă.

Se reţine că la caz, raportul de expertiză judiciară nr. 202402P0893 din 15.04.2024, demonstrează cu certitudine că la ***** au fost depistate leziuni corporale, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel se atestă existenţa rezultatului prejudiciabil stabilit de lege.

Instanţa de judecată reţine că aprecierea coroborată a tuturor probelor din dosar demonstrează că există o legătură de cauzalitate între acţiunile realizate de ***** şi leziunile depistate la *****.

Legătura respectivă este demonstrată de declaraţiile victimei, cât şi de amplasarea şi caracterul leziunilor depistate la ea, coroborate cu probele din dosar.

Instanţa de judecată reţine că analiza de ansamblu a informaţiilor relevate de cauza dată demonstrează că ***** a acţionat cu intenţie, ori aceasta înţelegea caracterul ilegal al acţiunilor sale, precum şi rezultatul acestora.

La fel persoana acuzată contravenţional a prevăzut urmările şi a admis în mod conştient survenirea rezultatului.

Se mai reţine că acuzata ***** este persoană fizică responsabilă care este subiect al contravenţiei incriminate.

Prin urmare, examinând în cumul totalitatea probelor administrate şi apreciindu-le în conformitate cu art. 425 din Codul contravenţional, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi coroborării lor în ansamblu, instanţa apreciază că ***** prin acţiunile sale, a comis contravenţia prevăzută de art. 78^1 din Codul contravenţional.

Temeiuri care să determine liberarea de răspundere contravenţională a cet. *****, nu au fost stabilite.

La stabilirea sancţiunii, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 32, 37 din Codul contravenţional, caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei, comportamentul contravenientului.

La individualizarea pedepsei ce urmează a fi aplicată acuzatului instanţa de judecată a luat în calcul pericolul social al faptei comise de aceasta.

La fel, instanţa de judecată a mai luat în calcul la individualizarea pedepsei şi vârsta acuzatului, dar şi conduita pe care aceasta a abordat-o anterior în raport cu victima.

Analizând circumstanţele comiterii contravenţiei de către *****, personalitatea, starea de sănătate şi vârsta acuzatului, comportamentul său până şi după comiterea contravenţiei, instanţa constată că restabilirea echităţii sociale perturbate prin contravenţie şi reeducarea lui ***** este

posibilă fără privarea ei de libertate, iar aplicarea în privinţa cet. ***** a unei sancţiuni sub formă de arest contravenţional, ar fi una excesivă.

Instanţei de judecată nu i-au fost prezentate nici probe nici argumente care să justifice aplicarea unei astfel de sancţiuni.

Aşadar, atât timp cât sancţiunea normei prevede posibilitatea aplicării sancţiunii contravenţionale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, iar necesitatea aplicării unei sancţiuni mai aspre nu a fost stabilită, instanţa de judecată urmează să ia în calcul posibilitatea aplicării muncii neremunerate în folosul comunităţii.

Potrivit art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

Astfel, cu referire la cele enunţate supra şi având în vedere că este dovedită pe deplin vinovăţia contravenientei *****, în săvârşirea contravenţiei stabilite de art. 78^1 Cod Contravenţional, instanţa de judecată stabileşte în privinţa lui ***** o sancţiune contravenţională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 50 (cincizeci) ore.

Instanţa nu optează pentru o sancţiune în limita maximă a normei materiale, dat fiind caracteristica pozitivă a contravenientei, atât la locul de trai, cât şi la locul de muncă, precum şi lipsa antecedentelor penale. Totodată, o sancţiune în limita minimă a normei materiale la fel nu ar fi una echitabilă, întrucât contravenienta nu a recunoscut vinovăţia, nu s-a căit sincer de cele săvârşite.

În subsidiar, se explică lui ***** că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Soluţionarea chestiunii privind încasarea cheltuielilor de judecată:

Art. 383 alin. (2) Cod contravenţional instituie că: Victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului şi a cheltuielilor suportate în procesul contravenţional în ordinea procedurii civile, cu excepţia cazurilor când nu există divergenţe asupra întinderii acestora.

Concomitent, alineatul 1 al aceluiaşi prevede că: Cheltuielile de administrare şi de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravenţional se suportă de contravenient, dacă a fost aplicată o sancţiune contravenţională, în modul stabilit de legislaţie. Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală.

Astfel, în cadrul prezentei proceduri judiciare din partea victimei ***** a fost depusă o referinţă (cerere) (f.d.40-49), prin care numitul solicită *inter alia:*

- tragerea la răspundere a cet. ***** conform art. 64 alin. (2) Cod contravenţional cu aplicarea unei sancţiuni în limita maximă prevăzută de norma materială;

- emiterea ordonanţei de restricţie pe numele agresoarei ***** în privinţa cet. ***** şi a copilului minor **********, pe o perioadă de 3 luni de zile, cu instituirea anumitor măsuri protective;

- încasarea de la contravenienta ***** a cheltuielilor de judecată, inclusiv cheltuielile prejudiciabile suportate de victima ***** în sumă de 2609 lei ce constituie cheltuieli de judecată şi prejudiciul material adus victimei, în baza HG din 2023 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, pentru anul 2024 ce constituie 13700 lei.

În susţinerea cerinţelor sale, victima a anexat tabele fotografice în care se vizualizează leziuni corporale pe corpul numitului ***** (f.d.51-54); tabel fotografic în care este ilustrată faţa unui copil minor care prezintă un hematom în regiunea ochiului (f.d.55); raport de vizită a familiei din 28.11.2023 (f.d.56), realizată de asistentul social comunitar, în cadrul căreia nu s-au stabilit careva neconformităţi; Raport de vizită a familiei cet. ********** (f.d.57), realizată de asistentul social comunitar la data de 22.02.2024, în cadrul căreia nu s-au stabilit careva neconformităţi; copia deciziei nr. 06-4-176/C din 26.02.2024 emisă de Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Centru, privind stabilirea graficului de întrevedere dintre ***** (tată) cu fiul minor **********, a.n.2021 (f.d.58-59); copia proiectului de Hotărâre de Guvern privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024.

Deopotrivă, victima a prezentat un purtător de informaţie de tip CD-R, însoţit de o stenogramă, în care este relatat conţinutul discuţiilor purtate între făptuitoarea ***** şi victima ***** (f.d.77-83), *cu anexarea copiei bonului de plată pe suma de 202,97 lei, şi respectiv 30,00 lei, cheltuieli suportate pentru procurarea purtătorului de informaţie de tip CD-R, şi respectiv pentru serviciile de înregistrare a materialului video pe suportul CD-R.*

Astfel, de la bun început instanţa reliefează caracterul inadmisibil al cerinţelor victimei în ceea ce priveşte: ”- tragerea la răspundere a cet. ***** conform art. 64 alin. (2) Cod contravenţional cu aplicarea unei sancţiuni în limita maximă prevăzută de norma materială; - emiterea ordonanţei de restricţie pe numele agresoarei ***** în privinţa cet. ***** şi a copilului minor **********, pe o perioadă de 3 luni de zile, cu instituirea anumitor măsuri protective”.

Or, instanţa de judecată *nu este organ constatator (nu constată prezumate fapte prejudiciabile),* nu administrează probe, ci doar *examinează* cazurile de contravenţie ce-i sunt atribuite în competenţă conform Legii.

De rând cu aceasta, examinarea chestiunilor privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie, vor fi exceptate de la examinare în procedura pendinte, dat fiind faptul că excedă spectrul competenţelor cu care investită instanţa în temeiul art. art. 393 - 395 Cod contravenţional, şi ţin de competenţa exclusivă a instanţei de drept comun, sub imperiul Codului de procedură civilă (art. 278^3 - 278^9 Cod de procedură civilă).

Clarificând aspectele enumerate supra, instanţa va admite doar în parte cerinţa victimei ***** privind compensarea cheltuielilor de judecată, şi anume doar **în latura în care întinderea acestora este certă**.

Astfel, va fi dispusă încasarea din contul contravenientei ***** în beneficiul victimei ***** a cheltuielilor de administrare a probelor, în mărime totală de 232,97 lei, sumă constituită

din cheltuielile suportate pentru procurarea purtătorului de informaţie de tip CD-R (30,00 lei), şi respectiv pentru serviciile de înregistrare a materialului video pe suportul CD-R (202,97 lei).

În rest, în partea ce priveşte cheltuielile invocate în sumă de 2609 lei, cu titlu de echivalent a 4 zile lucrătoare de muncă pe care victima pretinde că le-a lipsit de la serviciu, calculul reieşind din salariul mediu pe economie prognozat pentru anul 2024, instanţa relevă că această solicitare nu este susţinută prin niciun înscris probator relevant, pertinent sau util *(cum ar fi: extras din tabelul de pontaj, informaţia cu privire la locul de muncă al victimei, şi corespunzător informaţia privind salariul lunar încasat nemijlocit de victimă).* Deci, în condiţiile în care cheltuielile invocate nu au o întindere certă şi nu pot fi probate, instanţa este determinată să respingă cererea victimei în latura indicată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 32, 34, 41, 458 - 462 cod Contravenţional al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaşte vinovată ***** de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 Cod contravenţional şi i se aplică sancţiune contravenţională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii cu o durată de 50 (cincizeci zeci) ore.

Se explică lui ***** că potrivit art. 37 alin.(6) Cod contravenţional al Republicii Moldova, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se obligă *****, să se prezinte în termen de 10 zile din momentul rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată, la organul de probaţiune din rază teritorială unde îşi are domiciliul, pentru a fi luat la evidenţă pentru executarea sancţiunii.

Se admite parţial cererea victimei ***** privind încasarea cheltuielilor de administrare a probelor.

Se încasează de la ***** în beneficiul lui ***** suma de 232,97 lei (două sute treizeci şi doi lei, 97 bani) cu titlu de cheltuieli suportate în procesul contravenţional pentru procurarea CD-R (30,00 lei) şi înregistrarea materialului video (202,97 lei).

În rest, cerinţele victimei ***** privind compensarea cheltuielilor aferente procesului contravenţional, se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei *****.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Ţurcan Romina

Copia justă
Confirmă judecătorul Ţurcan Romina